

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Terezou Dobešovou ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

proti

žalovanému: Město Klecany, IČO 00240290
sídlem Do Klecánek 52, 250 67 Klecany
zastoupené Mgr. Robinem Mlynářem, advokátem
sídlem Teplého 2786, Pardubice

o žalobě na ochranu rušené držby

takto:

- I. Žaloba, aby byl žalovaný povinen zdržet se rušení žalobce v držbě práva odběru elektrické energie z kiosku nacházejícího se na hranici pozemků parc. č. st. [číslo] a [číslo] v [katastrální uzemí] do objektu žalobce [adresa], jenž je součástí pozemku parc. č. st. [anonymizováno], v [katastrální uzemí] a obnovit původní stav, tedy přívod elektrické energie do tohoto objektu znovu připojit, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 4 356 Kč k rukám zástupce žalované do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu Praha – východ soudní poplatek ve výši 2 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 18. 2. 2021 se žalobce domáhal ochrany držby práva odběru elektrické energie z kiosku nacházejícího se na hranici pozemků parc. č. st. [číslo] a [číslo] v [katastrální uzemí] do objektu žalobce nacházejícímu se na pozemku parc. č. st. [anonymizováno]. Tvrdil, že je vlastníkem stavebního pozemku parc. č. st. [anonymizováno], jehož součástí je budova [adresa], v k. ú. a obci [obec]. Žalovaný je spoluvlastníkem trafostanice, elektrické rozvodné sítě a poskytovatelem elektrické energie na pozemku parc. [číslo] [katastrální uzemí]. Dne 11. 2. 2021 v 10:45 hodin žalovaný (v současné době jako jediný poskytovatel elektrické energie) odpojil žalobci bez předchozího upozornění přívod a dodávku elektrické energie do objektu [adresa] a tento stav přes výzvy žalobce k nápravě trvá. [adresa] byl v době výstavby a kolaudace v roce 1977 součástí celku Vojenského areálu [obec], a to včetně rozvodů elektrické energie a její dodávky, trafostanice a ostatních sítí, jež tvoří jeden stavebně funkční celek. V darovací smlouvě z 16. 9. 2004 se žalovaný zavázal pro objekt [adresa] dodávat elektrickou energii a ostatní služby potřebné pro provoz objektu. V souvislosti s darovací smlouvou byla žalovanému předána veškerá technická infrastruktura (rozvody a dodávky elektro, vodovod, kanalizace a příjezdové cesty atp.), která je nezbytná pro ostatní vlastníky i žalobce v rámci celého bývalého vojenského areálu. Tato infrastruktura tvoří neoddělitelné příslušenství k hlavnímu objektu ubytovacího zařízení [adresa], bez tohoto příslušenství nelze objekt [adresa] užívat jako objekt sloužící převážně k bydlení. Ten v současné době slouží pro trvalé bydlení jednoho nájemníka [jméno] [příjmení] a pro další čtyři nájemníky, kterým slouží jako nebytové prostory. Žalobce požádal v roce 2018 o zřízení nové elektro přípojky společnost ČEZ, která však dosud nebyla zrealizována. Žalobce se proto domáhá zdržení se rušení jeho držby žalovaným ve

smyslu provedení opětovného připojení elektroinstalace a poskytnutí dodávky elektrické energie k objektu [adresa], v ulici [ulice], v obci [obec].

2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Uvedl, že se jedná o opakovanou žalobu téhož žalobce s obdobnými skutkovými okolnostmi, která byla v minulosti řešena u Okresního soudu Praha – východ pod sp. zn. 3 C 396/2019, přičemž řízení skončilo usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2020, č. j. 22 Co 41/2020-78, kterým byla žaloba zamítnuta. Poukázal na to, že již v předchozím řízení odvolací soud konstatoval, že žalobce elektrickou přípojku v červenci 2019 zmodernizoval (vyměnil kabelové vedení) a připojil ji do elektrické rozvodné skříně žalovaného umístěné na hranici pozemků parc. [číslo] k. ú. [obec]. Elektřina vede do budovy [adresa] přes trafostanici, rozvodnou síť do předmětné rozvodné skříně, která není osazena elektroměrem pro měření dodávky elektřiny do budovy [adresa], do rozvodné skříně nevede přívod z elektroměru [číslo] umístěného nad SP 4 C 3. Žalobce si elektroměr osadil do skříně v budově [adresa], k níž žalovaný nemá přístup. V řízení nebylo prokázáno, že by žalovaná obec souhlasila s využíváním obecního majetku žalobcem způsobem předvídaným zákonem 128/2000 Sb., o obcích, a i odpojení žalobcem realizovaného připojení své stavby k rozvodnému elektrickému zařízení žalovaného, realizované žalovaným v říjnu 2019, svědčí pro nesouhlas žalovaného s užíváním svého zařízení žalobcem. Odvolací soud v citovaném usnesení uzavřel, že v případě žalobce šlo o držbu svémocnou a nepravou, která nepožívá ochrany. Po prvním odpojení nelegální přípojky žalovaným (jež byla řešena v předchozím řízení) se žalobce opětovně bez vědomí žalovaného vlámal do rozvodné skříně žalovaného a svévolně obnovil připojení, což žalovaný strpěl i přes utrpění finanční ztráty pouze s ohledem na probíhající soudní řízení. Odcizená elektrická energie je předmětem šetření Policie ČR. Po právní moci výše označeného usnesení Krajského soudu v Praze žalovaný opětovně zahájil práce na odpojení nelegální přípojky z důvodu ochrany svého majetku, i života a zdraví osob nacházejících se v nemovitosti účastníků, neboť nelegálním, neodborným připojením do rozvodny žalovaného došlo k neočekávanému zvýšení odběru elektrické energie v síti, jež není na takovou zátěž dimenzována. Žalovaný nemá povinnost kvůli nelegálnímu odběru elektrické energie žalobcem posilovat elektrickou síť, pokud pro potřeby žalovaného plně dostačuje. Zásah žalovaného spočívající v odpojení nelegálně provedené přípojky elektřiny je tak plně v souladu s právem a navrhl žalobu zamítnout.

3. Ze spisu vedeného u Okresního soudu Praha – východ sp. zn. 3 C 396/2019 bylo zjištěno, že žalobou na ochranu rušené držby se žalobce domáhal vůči žalovanému uložení stejné povinnosti (obnovit připojení elektrické energie k objektu [adresa] a zdržet se dalšího rušení držby) s obdobnou argumentací jako v současném řízení, s poukazem na to, že žalovaný odpojil dne 18. 10. 2019 bez předchozí výzvy přívod a dodávku elektrické energie ze svého zařízení do objektu [adresa] a přes výzvu žalobce v rušení držby pokračuje. Usnesením Okresního soudu Praha – východ ze dne 11. 12. 2019 č. j. 3 C 369/2019 – 11 bylo žalobě vyhověno, k odvolání žalovaného Krajský soud v Praze usnesením ze dne 28. 7. 2020 č. j. 22 Co 41/2020-78 žalobu zamítnul. Žalovaný (jenž se vyjádřil až v rámci odvolacího řízení) namítal, že není distributorem elektrické soustavy, nedisponuje k tomu potřebnou licenci. Žalobce bez vědomí žalovaného nainstaloval přívod elektrické energie do objektu [adresa] pravděpodobně v roce 2019, mimo elektroměr, kterým žalovaný dodává elektrickou energii do budovy [adresa] (elektroměr [číslo]), množství žalobcem odebírané elektřiny tudíž není měřeno. Uvedený zásah byl proveden neodborně, v rozporu s právními i technickými předpisy, ohrožuje majetek i zdraví osob. [adresa] není určen k bydlení, žalobce v současné době v rozporu se staveními předpisy provádí na objektu stavební práce, kterými v objektu vytváří byty. Po zjištění uvedené skutečnosti proto žalovaný přistoupil k odpojení elektrické přípojky. Žalobce se však v průběhu řízení opětovně svévolně připojil do elektrické rozvodné sítě žalovaného. V rámci odvolacího řízení odvolací soud vycházel ze skutkového stavu, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. [číslo] pozemku parc. č. st. [anonymizováno], jehož součástí je stavba [adresa] a pozemku parc. č. st. [anonymizováno], jehož součástí je stavba [adresa], které byly v minulosti součástí vojenského areálu ([list

vlastnictví] pro k. ú. [obec]). Žalovaný je vlastníkem pozemku parc. č. st. [anonymizováno] a pozemku parc. [číslo] zapsaných na [list vlastnictví] pro k. ú. [obec], které byly v minulosti rovněž součástí vojenského areálu. Na pozemku parc. [číslo] se dle tvrzení žalobce má nacházet trafostanice. Žalovanému byla do vlastnictví převedena i trafostanice a elektrická rozvodná síť využívaná pro rozvod elektřiny v rámci areálu ([list vlastnictví] pro k. ú. [obec], nesporné tvrzení účastníků). Z e-mailové odpovědi zaměstnance ERÚ ze dne 22. 6. 2020 vyplynulo, že pokud obec není držitelem licence na provoz distribuční soustavy, není ve smyslu zákona č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, provozovatelem distribuční soustavy a na rozvodnou soustavu je pak třeba nahlížet jako na zařízení, které je součástí odběrného místa zákazníka (pokud by ji nepronajala třetí osobě, která by držitelem licence byla). [adresa] je připojena k odběru elektřiny do rozvodné skříně žalovaného při hranici pozemků parc. [číslo] (ve vlastnictví žalovaného) a parc. [číslo] (ve vlastnictví žalobce), v níž je osazen elektroměr [číslo] (dle snímku ve spise a nesporných tvrzení účastníků). Za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018 žalovaný vyúčtoval za dodávku elektrické energie do objektu, [ulice a číslo], [anonymizováno]“ (elektroměr: NO [číslo]) částku 81 069 Kč a za období 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019 částku 101 015,02 Kč (viz vyúčtování žalovaného v uvedeném období). Dle tvrzení žalobce budova [adresa] (foto [číslo]) měla v minulosti vybudovanou elektrickou přípojku a byla připojena na rozvodnou soustavu v areálu. V červenci 2019 žalobce vyměnil kabelové vedení přípojky a připojil ji do elektrické rozvodné skříně žalovaného (viz snímek ve spise) umístěné při hranici pozemků parc. [číslo] (ve vlastnictví žalovaného) a parc. [číslo] (ve vlastnictví žalobce). Elektřina vede do budovy [adresa] přes trafostanici, rozvodnou síť do předmětné rozvodné skříně (foto [číslo]), která není osazena elektroměrem pro měření dodávky elektřiny do budovy [adresa], do rozvodné skříně nevede přívod z elektroměru [číslo] umístěného nad SP 4 C 3 (zpráva o periodické revizi ze dne 13. 12. 2019). Žalobce si elektroměr osadil do skříně v budově [adresa] (foto [číslo]), k níž žalovaný nemá přístup. Na základě údajů z tohoto elektroměru žalobce žádal žalovaného o vyúčtování dodávky elektřiny (urgence vyúčtování ze dne 18. 6. 2020). Právo na připojení k odběrnému zařízení žalovaného a na odběr elektřiny odvozoval žalobce od souhlasu správce areálu pana [příjmení], zaměstnance žalovaného. Ze zprávy [jméno] [příjmení] o periodické revizi elektrického zařízení provedené dne 13. 12. 2019 vyplývá, že dne 13. 12. 2019 byla provedena revize, pojistkové skříně SP 6 B a instalace v pilíři z ní napájená ve východní části Dolních kasáren, [obec]“. Při revizi bylo zjištěno, že ve skříně byla mimo jiné instalována 3x nožová pojistka, na pravou byl připojen kabel CYKY 3C x 2,5 mm, jištěn do 17. 10. 2019 pojistkou PNO 63A, kdy byla pojistka odstraněna z důvodu ohrožení života a majetku (kabel nutno odpojit z důvodu možného znovu osazení nevhodné pojistky). V předchozím řízení bylo konstatováno, že nebylo tvrzeno a ani prokázáno, že by mezi účastníky byla uzavřena dohoda o připojení budovy [adresa] ve vlastnictví žalobce k odběru elektrické energie z elektrické rozvodné sítě žalovaného (připojením v rozvodné skříně). V souvislosti s odpojením elektrického přívodu žalovaným dne 18. 10. 2019 se žalobce obrátil na [stát. instituce] (vedeno pod č. j. KRPS – [číslo] – 1/ČJ – 2019 – [číslo] – KFONOG). Z vyjádření provozovatele distribuční sítě ČEZ distribuce, a. s., ze dne 5. 2. 2019 vyplývá, že požadavek žalobce na připojení zařízení na adrese [adresa], je v řešení, a je třeba provést podrobné šetření. Žalobce vyzval žalovaného, aby se zdržel rušení držby žalobce a obnovil dodávku elektrické energie. Odvolací soud vycházel z toho, že předmětem žaloby je držba práva žalobce užívat rozvodné elektrické zařízení žalovaného k odběru elektrické energie pro stavbu [adresa] ve vlastnictví žalobce a z výkonu tohoto práva měl být žalovaným vypuzen. Odběrné elektrické zařízení (rozvodné soustavy) ve vlastnictví žalovaného není příslušenstvím stavby [adresa] ve smyslu ustanovení § 510 odst. 1 o. z., neboť není určeno k trvalému užívání s věcí hlavní a obě věci by musely mít stejného vlastníka. Žalobci se (s ohledem na námítku žalovaného) nepodařilo prokázat, že nejde o držbu nepravou a že žalovaný mu výkon drženího práva znemožňuje, neboť neprokázal souhlas žalovaného s využíváním obecního majetku žalobcem postupem dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (případný souhlas zaměstnance žalovaného by nebyl relevantní). Nebylo prokázáno ani to, že by žalovaný deklaroval svou vůli

začít žalobci plnit svým faktickým chováním jakožto nezbytný předpoklad pro výkon předmětného práva ze strany žalobce (tak jako např. v případě stavby [adresa]), např. osazením elektroměru, naopak odpojením žalobcem realizovaného připojení stavby [adresa] k rozvodnému elektrickému zařízení žalovaného projevil žalovaný úmysl netrpět užívání svého zařízení žalobcem (odmítl žalobci plnit). Pokud se žalobce držby práva přesto chopil, učinil tak svémocně a jde tak ve smyslu ustanovení § 993 o. z. o držbu nepravou, která ve smyslu ustanovení § 1007 odst. 1 věty druhé o. z. nepožívá právní ochrany.

4. V současném řízení pak žalobce nad rámec tvrzení a důkazů ve výše specifikovaném řízení předložil darovací smlouvu ze dne 16. 9. 2004 (z níž odvozoval svůj tvrzený právní titul k odebrání elektřiny z označeného zařízení žalovaného), schválenou usnesením zastupitelstva žalovaného ze dne 16. 9. 2014, z které ve vztahu k budově [adresa] vyplynul z čl. VI. smlouvy pouze závazek žalovaného po nabytí vlastnictví k pozemku parc. [číslo] k. ú. [obec] ve prospěch vlastníka budov na st. p. [číslo] těchto pozemků zřídit smlouvou o věcném břemeni právo vstupu, průchodu a průjezdu přes pozemek parc. [číslo] bezúplatně na dobu neurčitou a byl upraven postup při realizaci tohoto závazku. Pokud jde o závazek žalované umožnit odběr elektrické energie, ten byl upraven na straně 12 smlouvy pouze ve vztahu k objektům Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, z inženýrských sítí uvedených v čl. II smlouvy, a to výslovně z důvodu zachování provozuschopnosti nemovitostí ve vlastnictví České republiky s právem hospodaření Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, přičemž umožnění odběrů bylo omezením žalovaného ve smyslu § 3 odst. 2 zákona č. 174/2003 Sb. (nutné omezení při bezúplatných převodech majetku státu ve prospěch státu nebo jiné osoby), proto se žalovaný zavázal zřídit ve prospěch uvedených nemovitostí, nacházejících se v prostoru bývalého vojenského objektu Kasárna [obec] bezúplatné věcné břemeno umožnění odběru elektrické energie a do 14 dnů po obdržení darovací smlouvy s doložkou katastrálního úřadu o provedení vkladu vyzvat Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický z inženýrských sítí k předložení návrhu na uzavření smlouvy umožňující uvedené odběry.

5. Z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 11. 2. 2021 sepsaného Policií ČR, Obvodním oddělení [obec], č.j. KRPS-34285-1/TČ-2021-011515 pak bylo zjištěno, že žalobce se dostavil na Policii s tvrzením, že dne 11. 2. 2019 zjistil, že mu byl v domě [adresa], v [obec] odpojen elektrický přívod energie z nejbližšího kiosku, který spravuje a energii dodává žalovaná, a to za účasti Policie ČR, městské policie, zaměstnance Městského úřadu a zástupce žalované. Odpojení elektřiny mu bylo zdůvodněno neoprávněným odběrem elektrické energie bez jakéhokoliv právního titulu.

6. Z vyúčtování elektrické energie (předloženého již v rámci předchozího řízení) bylo zjištěno, že žalovaná vyúčtovala za dodávku elektrické energie do objektů, [ulice a číslo], [anonymizováno]“ v období 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019 celkem částku 101 015,02 Kč. Z emailových výzev ze dne 27. 2. 2020 a 28. 4. 2020 a 18. 6. 2020 žalobce (jako jednatel společnosti [webová adresa] s. r. o. vyzýval žalovanou mimo jiné k předložení faktury za odběr elektrické energie za období druhé poloviny roku 2019. Výzvou ze dne 31. 7. 2020 žalobce vyzval žalovaného k uzavření věcného břemene na dodávku elektrického proudu, vody a k náhradě škody s odkazem na závazek žalovaného plynoucí z darovací smlouvy ze dne 16. 9. 2004, kterým se žalovaný zavázal dodávat elektrickou energii do objektu [adresa], aby bylo možné tyto objekty užívat a pokud nedojde k dohodě mezi vlastníkem [adresa] a žalovanou do 14 dnů zřídit věcné břemeno ve prospěch těchto nemovitostí.

7. Podle vyjádření provozovatele distribuční sítě ČEZ Distribuce, a.s. žalobci ze dne 19. 5. 2020 byla na základě žádosti žalobce na připojení zařízení na adrese [adresa]. Žalobce byl informován, že žalovaná dosud nevydala souhlas s uložení navrhovaného elektrického vedení do pozemků v jejich vlastnictví. Z důvodu existence uvedené překážky se prodlužuje termín realizace dokončení stavby a připojení žalobce k distribuční soustavě. Dále byla doložena emailová korespondence mezi pracovníkem ČEZ Distribuce a.s. a žalovaným ohledně stanoviska

k možnosti položení kabelového vedení, trafostanice na pozemcích žalovaného v areálu [ulice] pro účely přípravy stavby [adresa] žalobce, žalovaný (vedoucí oddělení správy majetku a investic [územní celek]. [jméno] [příjmení]) sděloval, že město v případě objektu [adresa] nemá zájem o uzavření smlouvy o služebnosti inženýrských sítí. Emailem z 14. srpna 2019 sděloval [titul]. [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení], že byl informován o vypracování projektové dokumentace kabelového vedení v Dolních kasárnách v [obec]. Informoval ho, že se jedná o nepovolenou stavbu, u které stavební úřad zahájil řízení o odstranění nepovolených úprav a žalovaný neuzavřel smlouvu o věcném břemenu s uložením inženýrských sítí do pozemků ve vlastnictví žalovaného do doby vydání stavebního povolení, další emailová komunikace pak nebyla z hlediska předmětu řízení důležitá.

8. Soud věc posoudil podle § 176 a násl. o. s. ř. jako žalobu na ochranu rušené držby s tím, že vzhledem k datu podání žaloby (18. 2. 2021) byla dle § 1008 o. z. zachována šestitýdenní lhůta pro podání žaloby od tvrzeného rušení (11. 2. 2021).

9. Podle ustanovení § 988 odst. 1 o. z. držet lze právo, které lze právním jednáním převést na jiného a které připouští trvalý nebo opakovaný výkon.

10. Podle ustanovení § 989 odst. 2 o. z. jiné právo drží ten, kdo je počal vykonávat jako osoba, již takové právo podle zákona náleží, a komu jiné osoby ve shodě s ním plní.

11. Podle ustanovení § 1002 o. z. pro držitele jiných práv platí § 996 až 1001 přiměřeně.

12. Podle ustanovení § 1003 o. z. držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

13. Podle ustanovení § 1007 odst. 1 o. z. byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Proti žalobě na ochranu držby lze namítnout, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu nebo že ho z držby vypudil. Podle odst. 2 o. z. vypuzení z držby práv nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání.

14. Jak konstatoval odvolací soud v usnesení ze dne 28. 7. 2020 č. j. 22 Co 41/2020-78, předmětem žaloby byla držba práva žalobce užívat rozvodné elektrické zařízení žalovaného k odběru elektrické energie pro stavbu [adresa] ve vlastnictví žalobce, když z výkonu tohoto práva měl být žalovaným vypuzen. I v současném řízení vzhledem k vznesené námitce žalovaného se soud zabýval tím, zda s ohledem na opětovné odpojení přívodu elektrické energie žalobci do objektu [adresa] ze zařízení žalovaného dne 11. 2. 2021 (které v mezidobí žalobce užíval) a vzhledem k nově předloženým důkazům (darovací smlouvě), od kterých žalobce odvozoval svůj titul k držbě práva užívání rozvodného elektrického zařízení, se nejednalo o nepravou držbu žalobce a zda žalovaný žalobci výkon držení práva (v případě pravé držby) znemožňuje.

15. Citovanými ustanoveními o. z. je držbě poskytována posesorní ochrana bez ohledu na to, zda je držba řádná, pravá a poctivá, a to i proti vlastníkovi věci; to, že jde o držbu nepravou (svémocnou, získanou potajmu, lstí), má význam, jen jestliže taková vitiózní držba byla získána od žalovaného. Soud tak může k tomu, z jakého důvodu byl žalobce z držby vypuzen, přihlídnout jen omezeně, a to na základě námítky, že žalobce získal nepravou držbu (§ 993 o. z.) od žalovaného (srov. JUDr. Jiří Spáčil, Držební (posesorní) ochrana – problémy a sporné otázky, Právní rozhledy 9/2014, s. 325)

16. V § 989 odst. 2 o. z. jsou upraveny podmínky nabytí držby jiného než vlastnického práva. Podle tohoto ustanovení není nutná existence právního titulu (např. smlouvy), od něhož žalobce své právo odvozuje. Předpokladem však je, že určitá osoba začala právo vykonávat, jakoby jí náleželo a druhá strana ve shodě s ním začala plnit.

17. Předně je nutno zdůraznit, že žalobce ani přes nově předložené důkazy neprokázal existenci právního titulu, jenž by ho opravňoval k odebrání elektrické energie od žalovaného ani faktické chování žalovaného, z kterého by bylo možno dovodit jeho dobrovolné plnění, jenž by právo odebrat elektřinu žalobci založilo. Co do formálního postupu při udělení souhlasu s užíváním obecního majetku dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (zejména schválení využití majetku obce příslušným orgánem obce), lze ve stručnosti odkázat na argumentaci obsaženou v usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2020 č. j. 22 Co 41/2020-78 Darovací smlouva, kterou žalobce v současném řízení předložil, sice tento formální postup dodržela (její uzavření bylo schváleno usnesením zastupitelstva žalovaného dne 16. 9. 2004), z jejího obsahu však žádné žalobcem tvrzené právo a tomu odpovídající povinnost žalovaného ve vztahu k objektu [adresa] ve vlastnictví žalobce neplyne. Pouhá skutečnost, že žalobce žalovaného vyzval k uzavření smlouvy o věcném břemenu na dodávku elektrického proudu s odkazem na darovací smlouvu z 16. 9. 2004 (kterou ale darovací smlouva předvíдалa pouze ve vztahu k objektům České republiky s příslušností hospodaření Výzkumnému ústavu geodetickému topografickému a kartografickému za účelem zachování provozuschopnosti nemovitostí ve vlastnictví ČR v souladu se zákonem č. 174/2003 Sb.), toto právo bez dalšího konstituovat nemohlo. Ani z faktického chování žalovaného v mezidobí od předchozího rozhodnutí odvolacího soudu nelze dovodit ve vztahu k objektu [adresa] deklaraci vůle žalovaného žalobci začít plnit – strpět užívání svého zařízení žalobcem za účelem dodávky elektrické energie do objektu [adresa], když nedošlo k osazení elektroměru žalovaným pro účely měření odebrané elektrické energie žalobcem pro objekt [adresa], žalovaný (po odpojení přívodu elektrické energie ze svého zařízení dne 18. 10. 2019 a jeho znovupřipojení žalobcem) opětovně přistoupil dne 11. 2. 2021 k jeho odpojení, přičemž strpění připojení k zařízení žalovaného a odběr elektrické energie žalobcem po určitou dobu v roce 2020 žalovaný logicky vysvětloval předchozím probíhajícím řízením, kdy bylo původně usnesením Okresního soudu Praha-východ ze dne 11. 12. 2019 č. j. 3 C 396/2019 žalobě vyhověno. Po nabytí právní moci usnesení Krajského soudu v Praze (4. 9. 2020) pak došlo ze strany žalovaného k opětovnému odpojení přívodu a dodávky elektrické energie ze svého zařízení. Nejednalo se tak o dobrovolné faktické plnění, které by mohlo nově založit právo žalobce a bylo mu na místě dle citovaných ustanovení poskytnout ochranu.

18. S ohledem na uvedené soud neshledal důvod k ochraně držby, které se žalobce opětovně chopil svémocně a jde tak ve smyslu ustanovení § 993 o. z. o držbu nepravou, neboť ve smyslu § 1007 odst. 1 věty druhé o. z. nepožívá právní ochrany a žalobu zamítl.

19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalovaný byl v řízení plně úspěšný, má tak právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému vznikly náklady za zastoupení advokátem v celkové výši 4 356 Kč sestávající se z odměny za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis vyjádření k žalobě) po 1 500 Kč podle ustanovení § 7 bod 4., § 9 odst. 1 advokátního tarifu, z náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč ke každému úkonu právní služby podle ustanovení § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu, tj. 900 Kč, a 21% DPH v částce 756 Kč, neboť zástupce žalovaného je jejím plátcem. Povinnost zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení k rukám advokáta žalovaného byla žalobci uložena podle ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř.

20. O povinnosti žalobce zaplatit soudní poplatek bylo rozhodnuto analogicky podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého poplatková povinnost vzniká uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření. S ohledem na krátkou zákonnou lhůtu pro rozhodnutí o žalobě na ochranu držby a podobnost toho řízení s řízením o předběžném opatření, není v řízení dostatečný časový prostor pro vybrání soudního poplatku postupem podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Podle položky 4 bod 1 písm. c) Sazebníku soudních poplatků pak činí soudní poplatek za žalobu částku 2 000 Kč.

-84-

21. Povinnost k plnění dle výroku II. a III. usnesení byla žalobci uložena ve lhůtě podle ustanovení § 160 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 4. března 2021

JUDr. Tereza Dobešová
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Stejskalovou ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

proti

žalovanému: Město Klecany, IČO 00240290
sídlem Do Klecánek 52, 250 67 Klecany
zastoupený advokátem Mgr. Robinem Mlynářem
sídlem Teplého 2786/0, 530 02 Pardubice

o žalobě na ochranu rušené držby

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal uložení povinnosti žalované s okamžitou platností obnovit původní stav, tedy umožnit žalobci dodávku elektrické energie a pitné vody, a zdržet se dalšího rušení držby žalobce, současně umožnit dodavateli elektrické energie společnosti ČEZ vybudování elektrické přípojky, to vše za účelem nerušené držby a užívání objektu [adresa] a [adresa] na adrese [adresa], v areálu bývalých vojenských kasáren, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 3 600 Kč k rukám zástupce žalované do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice soudní poplatek ve výši 2 000 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u nadepsaného soudu dne 17.5.2021 se žalobce domáhal uložení povinnosti žalované s okamžitou platností obnovit původní stav, tedy umožnit žalobci dodávku elektrické

energie a pitné vody, a zdržet se dalšího rušení držby žalobce; dále též uložení povinnosti žalované umožnit dodavateli elektrické energie společnosti ČEZ vybudovat elektrickou přípojku, to vše za účelem nerušené držby a užívání objektu [adresa] a [adresa] na adrese [adresa], v areálu bývalých vojenských kasáren. Tvrdil, že je vlastníkem stavebního pozemku st.p. [číslo] jehož součástí je budova [adresa], ulice [ulice], [územní celek], vše zapsané na [list vlastnictví], vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha-východ, katastrální území a [územní celek]. Žalovaná je poskytovatelem elektrické energie a pitné vody k oběma shora uvedeným objektům. Žalovaná se zavázala dne 27.10.2004 podpisem darovací smlouvy a později konkludentní smlouvou umožnit dodávku elektrické energie a pitné vody pro objekty [adresa] a [adresa]; darovací smlouva vycházela z faktu, že objekty účastníků tvořily jeden stavebně a technicky funkční celek a bez závazku dodávky elektrické energie a pitné vody k objektům žalobce by objekty žalobce byly nevyužitelné k účelu, ke kterému byly zřízeny. Žalovaná vypudila a současně hodlá vypudit žalobce z držby tím, že hodlá omezit od 1.5.2021 dodávku elektrické energie a od nespécifikovaného data dodávku pitné vody k objektu [adresa] a [adresa] a ukončit dodávku elektrické energie k 30.9.2021 k objektu a [adresa] a [adresa], tedy do objektů ve vlastnictví žalobce, a brání žalobci možnost jiného připojení elektrické energie. V roce 2018 požádal žalobce společnost ČEZ o zřízení nové přípojky, která dosud nebyla zrealizována z důvodu zamítavého stanoviska žalované. Tím žalovaná znemožňuje žalobci řádně předmětné objekty užívat, když v nich v současné době bydlí celkem 12 rodin včetně žalobce. Argumentace žalované ohledně nedostatečné kapacity je účelová, neboť v poslední době postavil ve svém areálu bytový dům a pronajal nebytové prostory, čímž odčerpal kapacitu rozvodné sítě, a to i přesto, že do infrastruktury, její údržby a obnovy neinvestuje. Dle žalobce je nepochybné, že žalovaná porušila svůj závazek z darovací smlouvy, k níž se žalovaná zavázala dne 27.10.2004, a později konkludentní smlouvou, tedy umožnit dodávku elektrické energie a pitné vody k objektům vlastníka [adresa]. Žalobce se proto domáhá v souladu s ustanovením § 176 a násl. o.s.ř. a § 1007 a násl. občanského zákoníku ochrany držby, z níž byl žalobce vypuzen odpojením elektrického přívodu a dodávky elektrické energie, a tedy obnovení původního stavu, kterým se rozumí umožnění dodávky elektrické energie a pitné vody, připojení elektrického přívodu a zdržení se dalšího vypuzení k předmětným nemovitým věcem.

2. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout. Namítla, že není poskytovatelem elektrické energie a pitné vody do objektů žalobce [adresa] v k.ú. [obec], což bylo již přinejmenším ohledně elektrické energie potvrzeno usnesením Krajského soudu v Praze č.j. 22Co 41/2020-78 s právní mocí dne 4.9.2020. Poskytovatelem těchto komodit žalovaná nemůže být, neboť nemá příslušnou licenci dle zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, v platném znění, a také proto, že nemá s žalobcem uzavřenu žádnou smlouvu na dodávku elektrické energie či pitné vody. Žalobce obě komodity bez právního důvodu odcizuje z rozvodné sítě žalované. V případě objektu [adresa] trpěla žalovaná konkludentně odběr elektrické energie, leč tento vypověděla ke dni 30.9.2021. Pokud jde o darovací smlouvu, tato byla uzavřena dne 16.9.2004 pod č. 418311413, přičemž z ní nevyplývá jakýkoliv nárok žalobce, neboť nebyl smluvní stranou, ani právním nástupcem smluvní strany. Předmětnou darovací smlouvu uzavřely Česká republika – Ministerstvo obrany jako dárce a žalovaná jako obdarovaný, a touto smlouvou byla obdarované darována řada nemovitých věcí; z jejího obsahu však nevyplývají práva tvrzená žalobcem ani odpovídající povinnosti žalované. V předmětné darovací smlouvě je sjednán pouze závazek zřízení věcného břemene vstupu, průchodu a průjezdu přes pozemek parc. [číslo] k.ú. [obec], a to pro tehdejšího vlastníka budov [adresa], kterým byl Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický (dále jen, VÚGTK⁴). Tento závazek byl zřízen jako smlouva o smlouvě budoucí, avšak smluvní stranou předmětné darovací smlouvy nebyl VÚGTK, ale ČR. Smluvní závazky sjednané mezi ČR a žalovanou tak jsou pouze obligačními právy, která nemohla přejít na budoucí vlastníky nemovitých věcí. Žalobce se tak dovolává práv, která mohla svědčit někomu jinému, ale která nebyla ani realizována, neboť VÚGTK zřízení věcných práv nežádal. Dále byly předmětné objekty převedeny kupní smlouvou z VÚGTK na společnost _____ vlastněnou žalobcem

dne 11.12.2013; následně tedy muselo dojít k převodu vlastnických práv ze společnosti [] na žalobce. Mezi VÚ GTK a [] nedošlo k postoupení žádného práva, takže nemohlo dojít ani k postoupení práva z [] na žalobce. Obsahem smlouvy mezi VÚ GTK a [] s.r.o. byl prodej nemovitostí se všemi součástmi a příslušenstvím, tedy též vodovodní přípojkou, přípojkou kanalizace a přípojkou elektro. Nezaručuje to však funkční připojení přípojek do sítí samotných. V článku IV. této smlouvy pak prodávající (VÚGTK) uvádí, že na předmětu převodu nejsou žádná věcná břemena, nájemní práva apod. Je tedy zřejmé, že žalobce předmětné nemovité věci koupil, „jak stojí a leží“. Žalobce tak neprokázal existenci závazkového vztahu mezi ním a žalovaným, na jehož základě by žalovaná měla povinnost dodávat žalobci elektrickou energii a vodu do objektu parc. [číslo]. Žalovaná dále nesouhlasí s tím, že by došlo k vypuzení žalobce z držby spočívající v omezení dodávek elektrické energie a vody. Žalobce již v minulosti podal žalobu, která byla zamítnuta, k podanému odvolání žalované, usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 28.7.2020 č.j. 22Co 41/2020-78. V návaznosti na toto rozhodnutí žalovaná odpojila nelegální odběr elektrické energie, když skříň za přítomnosti Policie ČR zabezpečila a zapečetila. Žalobce na to reagoval novým podáním žaloby na ochranu držby, která byla usnesením ze dne 4.3.2021 č.j. 36C 90/2021-15 zamítnuta; o podaném odvolání nebylo dosud rozhodnuto. Tuto novou žalobu pak žalobce opírá o sdělení žalované ze dne 3.5.2021, kterým je žalobce upozorněn na to, že dle revizní zprávy ze dne 8.3.2021 je třeba omezit dodávku do objektu [adresa] na maximální proud 32 ampér. Jedná se pouze o objekt [adresa], který nebyl odpojen, neboť jeho napojení žalovaná až do výpovědi smlouvy trpěla, na rozdíl od objektu [adresa], který si žalobce opakovaně připojil nelegálně. Bylo na žalobci, aby si zajistil vlastní přípojku elektrické energie pro své objekty; pokud má problémy s jejím vybudováním od společnosti ČEZ, není žalované zřejmé, proč se neobrací přímo na ČEZ a proč je tím obtěžována žalovaná. Pokud jde o tvrzené odpojení dodávek pitné vody, žalovaná namítá, že toliko sdělila žalobci, že zjistila nelegální připojení na své areálové rozvody, a vyzvala jej k součinnosti; doposud však k odpojení nelegální přípojky nedošlo.

3. Z internetového výpisu z katastru nemovitostí bylo zjištěno, že žalobce je vlastníkem pozemku st.p. [číslo] jehož součástí je stavba, pozemku st.p. [číslo] jehož součástí je stavba, a pozemku parc. [číslo] vše k.ú. [obec]. Z připojeného internetového výpisu z katastrální mapy bylo zjištěno umístění nemovitých věcí ve vlastnictví žalobce a žalované.

4. Z darovací smlouvy ze dne 16.9.2004 [číslo] schválené usnesením zastupitelstva žalovaného ze dne 16. 9. 2014, vyplynul z čl. VI. smlouvy závazek žalované po nabytí vlastnictví k pozemku parc. [číslo] k. ú. [obec] ve prospěch vlastníka budov na st. p. [číslo] těchto pozemků zřídit smlouvou o věcném břemeni právo vstupu, průchodu a průjezdu přes pozemek parc. [číslo] bezúplatně na dobu neurčitou a byl upraven postup při realizaci tohoto závazku. Pokud jde o závazek žalované umožnit odběr elektrické energie, ten byl upraven na straně 12 smlouvy pouze ve vztahu k objektům Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, z inženýrských sítí uvedených v čl. II smlouvy, a to výslovně z důvodu zachování provozuschopnosti nemovitostí ve vlastnictví České republiky s právem hospodaření Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, přičemž umožnění odběrů bylo omezením žalované ve smyslu § 3 odst. 2 zákona č. 174/2003 Sb. (nutné omezení při bezúplatných převodech majetku státu ve prospěch státu nebo jiné osoby), proto se žalovaná zavázala zřídit ve prospěch uvedených nemovitostí, nacházejících se v prostoru bývalého vojenského objektu Kasárna [obec] bezúplatné věcné břemeno umožnění odběru elektrické energie a do 14 dnů po obdržení darovací smlouvy s doložkou katastrálního úřadu o provedení vkladu vyzvat Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický z inženýrských sítí k předložení návrhu na uzavření smlouvy umožňující uvedené odběry.

5. Z oznámení o omezení dodávek elektrické energie, výpovědi konkludentní smlouvy a o neoprávněném odběru vody ze dne 3.5.2021 bylo zjištěno, že žalovaná tímto dopisem oznámila žalobci, že od 1.5.2021 dochází k omezení dodávek elektrické energie do objektu st.p. [číslo] k.ú.

[obec], z hlediska aktuálního maximálního proudového zatížení na 32 Ampér, a to s ohledem na závěry revizního technika ze zprávy o periodické revizi elektrického zařízení ev. [číslo] ze dne 8.3.2021. Dále žalovaná sdělila žalobci, že tento závazek založený faktickým zahájením dodávek elektrické energie do objektu st.p. [číslo] založený na základě nepojmenované a konkludentně uzavřené smlouvy, žalovaná vypovídá, a to s účinností ke dni 30.9.2021. Dále žalovaná sdělila žalobci, že byla odhalena neoprávněná přípojka k vodovodnímu řadu města, která směřuje k pozemku parc. [číslo] k.ú. [obec], jež je ve vlastnictví žalobce, přičemž tato bude pro zamezení vzniku ztrát odborně odpojena.

6. Na třech přiložených fotografiích je patrný elektrický rozvaděč.

7. Z dopisu žalobce žalované ze dne 10.5.2021 bylo zjištěno, že žalovaný nevyjádřil nesouhlas s vypovězením konkludentní smlouvy a ukončení povinnosti plnění umožnění dodávat elektrickou energii a pitnou vodu pro objekty ve vlastnictví žalobce [adresa] a [adresa], neboť k dodávce elektrické energie a pitné vody se žalovaná zavázala podpisem darovací smlouvy a následně též konkludentní smlouvou.

8. Z kupní smlouvy o převodu vlastnictví k nemovitosti a smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 11.12.2013 uzavřené mezi VÚGTK a [adresa] bylo zjištěno, že VÚGTK jako prodávající převedl na [adresa], jejímž jednatelem byl žalobce, nemovité věci včetně pozemku st.p. [číslo] jehož součástí je stavba, a pozemku st.p. [číslo] jehož součástí je stavba, a to se všemi součástmi a příslušenstvím, tj. vodovodní přípojky, přípojky kanalizace, přípojky elektro a trvalé porosty.

9. Z přípisu označeného jako Stanovisko k projektu IV -12-6024922,, [obec], [ulice] kasárna, [ulice], 980 kNN“ zasláno žalovanou společností ELMEP s.r.o. ze dne 22.4.2021 bylo zjištěno, že žalovaná vyjádřila s předloženým projektem projektovaným pro ČEZ Distribuce, a.s. (týkající se přivedení elektrické energie do skříně na hranici pozemku parc. [číslo] parc. [číslo] to ze stanice na pozemku st.p. [číslo]) nesouhlasné stanovisko.

10. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28.7.2020 č.j. 22Co 41/2020-78 bylo zjištěno, že předmětem řízení byla žaloba, kterou se žalobce domáhal uložení povinnosti žalované zdržet se rušení žalobce v držbě práva odběru elektrické energie z kiosku nacházejícího se na hranici pozemků st.p. [číslo] k.ú. [obec], do objektu žalobce na pozemku st.p. [číslo] k.ú. [obec], a obnovit původní stav, tedy přívod elektrické energie do tohoto objektu znovu připojit. Jak vyplývá z odůvodnění, odvolací soud dospěl k závěru, že se žalobci nepodařilo prokázat, že se stal držitelem práva užívat rozvodné elektrické zařízení žalované k odběru elektrické energie pro stavbu [adresa] ve vlastnictví žalobce.

11. Z rozsudku Okresního soudu Praha-východ ze dne 4.3.2021 č.j. 36C 90/2021-15 bylo zjištěno, že i v tomto řízení byla zamítnuta žaloba žalobce, který se domáhal uložení povinnosti žalované zdržet se rušení žalobce v držbě práva odběru elektrické energie z kiosku nacházejícího se na hranici pozemků st.p. [číslo] k.ú. [obec], do objektu žalobce na pozemku st.p. [číslo] k.ú. [obec], a obnovit původní stav, tedy přívod elektrické energie do tohoto objektu znovu připojit. Jak vyplývá z odůvodnění, odvolací soud dospěl k závěru, že se žalobci nepodařilo prokázat, že se stal držitelem práva užívat rozvodné elektrické zařízení žalované k odběru elektrické energie pro stavbu [adresa] ve vlastnictví žalobce, neboť držby práva užívat rozvodné elektrické zařízení žalované se žalobce opětovně chopil svémocně, a tudíž jde o držbu nepravou, která nepožívá ochrany práva. Z úřední činnosti je soudu známo, že proti tomuto rozsudku bylo podáno odvolání a věc byla předložena k rozhodnutí odvolacímu soudu.

12. Soud věc posoudil podle § 176 a násl. o. s. ř. jako žalobu na ochranu rušené držby s tím, že vzhledem k datu podání žaloby (17.5.2021) byla dle § 1008 o. z. zachována šestitýdenní lhůta pro podání žaloby od tvrzeného rušení (3.5.2021).

13. Podle ustanovení § 988 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále jen, o.z.“) držet lze právo, které lze právním jednáním převést na jiného a které připouští trvalý nebo opakovaný výkon.

14. Podle ustanovení § 989 odst. 2 o. z. jiné právo drží ten, kdo je počal vykonávat jako osoba, jíž takové právo podle zákona náleží, a komu jiné osoby ve shodě s ním plní.

15. Podle ustanovení § 1002 o. z. pro držitele jiných práv platí § 996 až 1001 přiměřeně.

16. Podle ustanovení § 1003 o. z. držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

17. Podle ustanovení § 1007 odst. 1 o. z. byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Proti žalobě na ochranu držby lze namítnout, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu nebo že ho z držby vypudil. Podle odst. 2 o. z. vypuzení z držby práv nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání.

18. Žalobce se předmětnou žalobou domáhá ochrany držby práva jednak užívat rozvodné elektrické zařízení žalované k rozvodu elektrické energie pro stavbu [adresa] a [adresa] a dále užívat rozvodné zařízení žalované k odběru pitné vody pro objekty [adresa] a [adresa], obé ve vlastnictví žalobce, když z tohoto práva měl být žalovanou vypuzen. Dále se pak žalobce domáhá, aby žalovaná umožnila dodavateli elektrické energie společnosti ČEZ vybudování elektrické přípojky.

19. Podmínkou pro to, aby byla žalobci v tomto řízení poskytnuta ochrana držby tvrzeného práva, je, aby prokázal, že se držitelem předmětného práva stal, a že vzhledem k námitce žalované nejde o držbu nepravou a že žalovaná mu výkon drženého práva znemožňuje.

20. Pokud jde o ochranu držby práva užívat rozvodné zařízení žalované k rozvodu elektrické energie pro stavbu žalobce na pozemku st.p. [číslo] st.p. [číslo] žalobce neprokázal, že byl z držby vypuzen. V řízení bylo prokázáno, že dopisem ze dne 3.5.2021 žalovaná sdělila žalobci, že došlo k omezení dodávek elektrické energie do objektu na pozemku st.p. [číslo] k.ú. [obec] z hlediska aktuálního maximálního proudového zatížení na 32 Ampér, a to s ohledem na závěry revizní zprávy ze dne 8.3.2021 ev. [číslo], a dále že ke dni 30.9.2021 vypovídá smlouvu (konkludentně uzavřenou), na jejímž základě došlo k faktickému zahájení dodávek elektrické energie do objektu na pozemku st.p. [číslo]. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce ani netvrdí žádné skutečnosti týkající se údajného vypuzení z držby práva ve vztahu k objektu na pozemku st.p. [číslo] tudíž ve vztahu k tomuto pozemku je žaloba nedůvodná. Pokud jde o ochranu držby práva užívat rozvodné zařízení žalované k rozvodu elektrické energie pro stavbu žalobce na pozemku st.p. [číslo] v řízení bylo prokázáno, že žalobce drží právo užívat rozvodné zařízení k rozvodu elektrické energie na základě smlouvy uzavřené konkludentně mezi účastníky, přičemž žalovaná sdělila žalobci, že tuto smlouvu vypovídá ke dni 30.9.2021. Je tedy zřejmé, že v tomto směru je žaloba předčasná, neboť žalobce nebyl z držby vypuzen, když rozvodné zařízení žalované pro účely odběru elektrické energie pro objekt na pozemku st.p. [číslo] i nadále užívá a k jeho ukončení má dojít ke dni 30.9.2021. Skutečnost, že došlo k omezení dodávek elektrické energie, a to maximálním proudovým zatížením, neznamená, že by byl žalobce z držby vypuzen.

21. Pokud se žalobce domáhal ochrany držby práva ve vztahu k užívání rozvodného zařízení žalované pro dodávku pitné vody, nepodařilo se mu prokázat, že je držitelem práva, jehož ochrany se domáhá. Nabývání držby jiného než vlastnického práva je upraveno ustanovením § 989 odst. 2 o.z., podle nějž není nutné, aby tu byl právní titul, o který se nabytí držby opírá; podstatné je, aby bylo prokázáno, že určitá osoba se začala chovat způsobem odpovídajícím obsahu nějakého práva a druhá strana začala ve shodě s ní plnit (viz Spáčil, J. a kol.: Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, komentář k § 989). V řízení nebylo prokázáno, že by žalovaná souhlasila s odběrem pitné vody z

rozvodného systému žalované, když nelze přehlédnout (jak vyplývá z rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 28.7.2020 č.j. 22Co 41/202078), že takovéto využití obecního majetku (neboť žalovanou je obec) podléhá schválení příslušným orgánem obce dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění. Žalobce nepředložil žádné rozhodnutí orgánu obce, které by takové využití majetku obce schvalovalo. Stejně tak ani z dalších předložených důkazů nevyplývá, že by žalovaná deklarovala svoji vůli plnit žalobci svým faktickým chováním. Naopak dopis ze dne 3.5.2021, kterým sděluje žalobci, že zjistila neoprávněnou přípojku k vodovodnímu řádu města směřující na pozemek žalobce parc. [číslo] k.ú. [obec], a tuto hodlá odpojit, jednoznačně svědčí pro opačný závěr, a sice že žalovaná neměla v úmyslu užívání svého zařízení trpět (a tedy začít žalobci plnit). Je tedy zřejmé, že pokud se žalobce chopil držby, učinil tak svémocně, a jedná se proto o držbu nepravou ve smyslu ustanovení § 993 o.z., která dle § 1007 odst. 1 věta druhá o.z. nepožívá právní ochrany. Navíc i v tomto případě z obsahu spisu vyplývá, že dosud nedošlo k odpojení této přípojky, a tudíž by žaloba byla předčasná.

22. Žalobce se zároveň žalobou domáhal uložení povinnosti žalované umožnit dodavateli elektrické energie společnosti ČEZ vybudování elektrické přípojky. Žalobou z rušené držby dle § 176 o.s.ř. se lze domáhat provizorního práva na uchování držby dle § 1003 a následující o.z. (viz Svoboda, K., Smolík, P., Levý, J., Doležilek, J. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, komentář k ustanovení § 180), tedy aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Je tedy zřejmé, že žaloba z rušené držby směřuje ke stejnému plnění jako žaloba negatorní (viz Spáčil, J. a kol.: Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, komentář k § 1003). Pokud se tedy žalobce domáhá uložení povinnosti žalované umožnit dodavateli ČEZ vybudování elektrické přípojky, zcela jednoznačně se nejedná o právo na uchování držby, tedy zachování stávajícího pokojného stavu, ale ke změně stávajícího stavu (vybudování nové elektrické přípojky). Uspokojení takového nároku a uložení takové povinnosti žalované se nelze domáhat v řízení o žalobě z rušené držby, a proto i v této části je nárok nedůvodný. Soud v této souvislosti uvádí, že tento nárok posuzoval jako nárok z žaloby na ochranu rušené držby z důvodu, že žalobce zcela jednoznačně formuloval uplatněný nárok právě z titulu rušené držby dle § 176 a násl. o.s.ř., a tudíž nebylo na místě uvažovat o něm jako o jiném nároku, neboť žalobce je pánem sporu a svým žalobním návrhem určuje, čeho se v řízení domáhá. Skutečnost, že s takovým nárokem nemůže být v řízení o žalobě na ochranu držby úspěšný, na tomto závěru ničeho nemění.

23. Z výše uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

24. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy ve věci plně úspěšné žalované byla přiznána náhrada nákladů řízení. Tyto náklady se sestávají z odměny advokáta ve výši 1 500 Kč (dle § 7 bod 4 ve spojení s § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v platném znění, dále jen, „advokátní tarif“) a paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání vyjádření ve věci ze dne 26.5.2021), celkem 3 600 Kč. Lhůta k plnění nákladů řízení byla stanovena v obecné pariční lhůtě (§ 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.) na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

25. O povinnosti žalobce zaplatit soudní poplatek bylo rozhodnuto analogicky podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, dále jen, „zákon o soudních poplatcích“, dle kterého poplatková povinnost vzniká uložení povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření. S ohledem na krátkou zákonnou lhůtu pro rozhodnutí o žalobě na ochranu držby, není v řízení dostatečný časový prostor pro vybrání soudního poplatku postupem podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Podle položky 4 bod 1 písm. c) Sazebníku soudních poplatků pak činí soudní poplatek za žalobu částku 2 000 Kč. Lhůta k zaplacení soudního poplatku byla stanovena analogicky dle § 4 odst. 1 písm. h) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, tedy 3 dny od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozhodnutím, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

Praha 1. června 2021

Mgr. Jana Stejskalová
samosoudkyně